

י. ארכיון

- 1341 -

פרוטוקול מס. 224

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום ששי, י"א אדר תשל"ה -
21.2.75, משעה 10.00. (בתל-אב"ב, בבנק ישראל).

נ ר כ ח י ס - חברי הוועדה:

- ד. קרצמן - היו"ר
- ע. אמוראי
- א. אפרת
- ש. ארליך
- מ. ארנס
- י. בדר
- י. בן-מאיר
- י. גולן
- צ. גרשוני
- ב.צ. חלפון
- א. מלמד
- ע. פיינרמן
- י.ש. פלומין
- ג. פת
- ד. קורן
- נ. קצב
- ז. שובל
- א. שוסטק
- מ. שחל

מוזמנים:

- ד. שטאוב - משרד האוצר
- גב' ש. שבייד - " "
- גב' ש. מושכל - " "

מזכיר הוועדה:

א. קרשנר

היועץ המשפטי לוועדה:

ד"ר ג. קיסרון

ה ק צ ר נ י ת :

שולמית פרג

בסדר-היום:

- (א) שאלות והצעות לסדר-היום;
- (ב) חוק מס שבח מקרקעין (תיקון מס. 6), תשל"ה-1975 (דיון בסעיפים 29, 31, 37, 38, א. 39)
- (ג) אישור צווי תעריף המכס והפטור (תיקון התוספות מס. 24, 26, 27, 28, 29, 31), תשל"ה-1975.

(תקופה ג - 15.4.78)

היו"ר י. קרגמן:

אני פותח את הישיבה.

ג. פת:

אני רוצה להעלות נושא שלדעתי הוא חשוב מאד לוועדת הכספים משום שהוא דן בפגיעה בייצוא ייך. הנושא חייב להיות נדון בוועדת הכספים כי יש לזה השלכות של פגיעה בייצוא וחבלה במפעלים חשובים מאד במדינת ישראל. אני מתכוון לשני הרבנים הראשיים שיש מחלוקת ביניהם מנכ"ל "כרמל-מזרחי" אמר כי מאז הזמנות בוטלו. יש משלחת לאירופה וכו'. כל זה קורה בגלל בעיות של כבוד ופרוצדורה. לא יתכן דבר כזה. אנחנו חייבים לתת דעתנו בזה. זה אחד המוצרים המכובדים בייצוא של מדינת ישראל. לכך אני מבקש לדון במחלוקת שבין הרבנים הראשיים בדבר כשרות היינות של כרמל-מזרחי בגלל ההשלכות הכלכליות שיש בענין זה.

י. בן-מאיר:

ועדת הכספים לא עוסקת בענין הכשרים. זה לא תפקידה.

דבריו של ח"כ פת אינם מדויקים משום שאין כל ויכוח בין הרבנים הראשיים. הרב יוסף הודיע שהוא נתן הכשר לחלק מהיינות של כרמל-מזרחי לפסח, ואילו לרב גורן אין עמדה בנושא, כך שאי אפשר לדבר ולהתווכח על שני הרבנים הראשיים. העתונות עוסקת בזה כפי שעוסקת, והם כתבו כי הרב גורן לא בקש לתת הכשר לענין. מכל מקום אני חושב, שאין פה מחלוקת בין הרבנים, וזה איננו ענין של ועדת הכספים. נושא הכשרות איננו מענינה של ועדת הכספים.

צ. גרשוני:

אני תומך בהצעתו של ח"כ פת - שהענין צריך לבוא בצורה נאותה לוועדת הכספים.

אני רוצה לומר כאן, כי אני עצמי מודע לבעיה, ואמרתי לפני 20 רגעים ליו"ר הוועדה - ח"כ קרגמן - שכבר נמאס להביא כל מיני דברים שקורים במדינה. אבל אין ברירה. עובדה היא, שדרך הענין של התקציב עוברים כל מיני דברים שיש להם השלכות בקשר לתקציבים. לדעתי, כדאי שיבואו דברים אלה בפני ועדה פרלמנטרית שעוסקת בזה.

היו"ר י. קרגמן:

מה שהעלה כאן ח"כ פת איננו מענינה של ועדת הכספים. ענין הרבנים לא שייך לנו. לעומת זה, הייצוא כן שייך לוועדת הכספים, וזה במידה שמשהו גורם לכך שפוגע בייצוא. במידה שזה כך, אז נשמע את שר המסחר והתעשייה. נשאל אותו אם הייצוא נפגע או לא. אם הוא נפגע בגלל המריבה, אז זה חמור מאד.

אני מוכן להזמין את שר המסחר והתעשייה בקשר לשאלתה שהוגשה כאן ע"י ח"כ פת - האם היו גורמים שפגעו בייצוא היינות?

י. בן-מאיר:

אנחנו יכולים לבקש משר המסחר והתעשייה הסברים על מצב הייצוא של כל מיני מפעלים בארץ. אני לא מקבל את זה שאנחנו נשמע אותו על מפעל אחד. אני לא חושב שזה לענין.

אני מתנגד למה שח"כ גרשוני אמר, שיש בקשר לזה ויכוח על הרבנות הראשית ואם יש ויכוח כזה, אז זה לגיטימי לחלוטין. אני מוחה נגד זה, כי זה לא מתפקידנו, וזה גם לא רלבנטי.

היו"ר י. קרגמן:
 אני רוצה שתדייק בניסוח. אמרתי,
 שיש פה שאילתה לגבי ייצוא
 של כרמל מזרחי כי הוא נפגע. לכן אמרתי, שנשמע אם זה נכון או לא.
 בקשר לזה אני כמובן לא אשאל על "עליית" וכו'. פה יש בעיה של כרמל-
 מזרחי שנפגע, ואם זה נכון. אולי החברה כרמל-מזרחי אשמה בזה?
 (י. בן-מאיר: זה לדוג במים עכורים) אני לא אעביר לפסים של רבנים.

ה י ו ח ל ט
 שיו"ר הוועדה ישאל את שר המסחר
 והתעשייה אם הליצוא נפגע.

י.ש. פלומין:
 יש פה הארכת מועדים. צריך לדעת היכן
 עומדים. לכן הייתי מבקש, אם אפשר,
 שיו"ר הוועדה יעמוד בקשר עם המבקר אם יש כוונה כזו. לדעתי, המבקר
 טרם קבע מועדים.

היו"ר י. קרגמן:
 אנחנו צריכים לקבוע. הכנסת החליטה
 שוועדת הכספים יכולה להאריך את המועדים.
 אנחנו נקבע מועדים ביחס להגשת הדו"חות של המפלגות למבקר המדינה.

י. בדר:
 לפני שנה עמדה הוועדה הזו לאשר
 העלאת אגרת רשות השידור. ניתנה
 לנו הבטחה שלגבי העתיד תדייק רשות השידור בגביית האגרה. מאז עברה
 כמעט שנה, וברור לי שהבטחה זו לא קויימה. לא נעשה ולא כלום על מנת
 שאדם שאיננו משלם אגרה, ישלם אותה. בגלל זה הופצה שמועה שיהיו
 פטורים, שזה בעצם עידוד שלא לשלם.

לפי הערכת, רשות השידור אשמה בזה
 שהאנשים שלה לא גבו בשנה זו 20 מיליון ל"ג ואף למעלה מזה. המסקנה
 היא, שמעמידים את האוצר המדינה במצב שהוא יצטרך לשלם מה שהם הזניחו.

לפי דעתי, חובת עובד ציבור לגבות
 כספים. אחרת, זו עבירה פלילית לפי החוק הפלילי. לפיכך עלינו לעשות
 משהו בענין עקרון מס אמת. כאן זה לא עקרון של מס אמת הנובע מהברחת
 מס, דו"ח לא נכון. בידי רשות השידור רשימה של אנשים שקנו טלביזיות.
 היום, הרשימה היא קטנה באופן יחסי, והם משלמים. אינני רואה שום
 סיבה שאנחנו נתייחס לזה באדישות.

מכל מקום, אני חושב שמה שנעשה ע"י
 רשות השידור זה דמורליזציה ציבורית. אני מציע שכולנו נגיע לפופולריות
 ולא נגבה מסים. אבל זה לא כך.

אני דורש להעביר ענין זה לחשומת לב
 היועץ המשפטי לממשלה.

א. אפרת:
 בתיאום עם יו"ר ועדת הכספים פניתי לפני
 3 ימים בענין זה לרשות השידור, כאשר
 נתפרסם שהאוצר עומד לתת מקדמה של 30 מליון ל"ג, ויו"ר ועדת הכספים
 הודיע בישיבה שיו"ר אגף התקציבים יוזמן כדי להסביר את ענין הפיגור
 בגביית האגרות של הטלביזיה - אני חושב שבענין זה צריך לסכם איזה
 זה ולהזמין את האנשים.

היו"ר י. קרגמן:
הודעתי בישיבה לפני שבועיים בקשר לידיעה שהתפרסמה. מסרתי הודעה לשר האוצר ורשות השידור צריכה לבוא לוועדת הכספים על מנת לקבל אישור תקציב לכיסוי גרעונות רשות השידור.

הממשלה צריכה לתת להם כספים, וזה צריך לבוא לוועדה כאן. מר גפני הודיע לי שלא יוזרם כסף כלשהו לרשות השידור מבלי להביא קודם לכן לוועדת הכספים. וזה טרם הובא בפנינו.

בקשר לבעיה שהעלה כאן ח"כ בדר - שהם לא גבו אגרות טלביזיה - אני מציע, שכשנדון בתקציב הטלביזיה - וזה יהיה ב-1 באפריל, הם בודאי דורשים גם הגדלת תקציב - אנחנו נקבל דו"ח, ואחר כך נדון עליו. מכל מקום, אין צורך לפנות ליועץ המשפטי בענין זה. זו אגרה, והם לא גובים מכולם. סימן שהמנגנון איננו בסדר. על כל פנים, כל זה יובא לוועדה. וזה חייב להיות בימים הקרובים, כי במרץ הם צריכים לשלוח את ההודעה על האגרה כדי לגבותה באפריל.

י. בדר:
מה שלא גבו השנה, לא יגבו אף פעם. אני מאשים אותך ואתה לא רוצה במס אמת. (היו"ר י. קרגמן: אנחנו נזמין את רשות השידור ונעשה בירור אתם) הם רוצים להיות פופולרים.

ב. חוק מס שבח מקרקעין (תיקון מס. 6), תשל"ה-1975:

סעיף 29 -

י. בדר:
זו הצעה שלא היתה בפנינו. אני טוען שזה נושא חדש, וכי לא היה עליו דיון בכנסת.

ג. קיטרון:
בהצעת הממשלה היה אזכור לסעיף 67 בתור סעיף 29. אם אתם לוקחים את החוברת הרחבה, אז בעמוד 3 ישנו סעיף 29 - זה בטור הימני הראשון בשורה הרביעית מאזכרים 4 סעיפים; בטור האמצעי מאזכר גם סעיף 67, שהוא סעיף שדן בחלוקה. הוועדה הגיעה בקריאה ראשונה בסעיף לכלול את סעיף 29 באזכורים. היו טענות שאין זו הדרך הנכונה, ואמרו שצריכות להיות הוראות.

לאור הדיונים של הוועדה שהיו בעקבות הצעת הממשלה, יש הצעה להחלק את סעיף 29 לשני סעיפי משנה. על כן בא סעיף קטן (ב).

י. בדר:
(מצטט סעיף 29 שבחוברת הכחולה) - זה לא נעשה. לדעתי, יש גבול בחידושים - (היו"ר י. קרגמן: מה החלטנו שכך זה יהיה) אני לא מתנגד שתציע מה שכתוב בחוברת הכחולה. (ג. קיטרון: סעיף קטן (ב) מוצע על פי הצעת הוועדה)

אני מודיע לך, שמה שמבקשים בוועדה, ומה שלא היה בקריאה ראשונה - זה חידוש. (ג. קיטרון: הנושא הוא שוני הרכישה, וזה היה בהצעת הממשלה. אני מציע להעביר את הבעיה הזו לוועדת הכנסת. ובינתיים לא לדון בזה.)

היו"ר י. קרגמן:

אנחנו נצביע על סעיף 29.

י. בדר:

יש טענה של נושא חדש, לכן אתה לא יכול להצביע.

ג. קיטרון:

אין לי צל של ספק שזה איננו נושא חדש.

י. בדר:

בחקנון הכנסת יש סעיף שלפיו אם מישהו טוען טענה של תריגה מהנושא שנקרא "נושא חדש" - חייב היו"ר הוועדה להביא לוועדת הכנסת.

היו"ר י. קרגמן:

ח"כ בדר, אני פונה אליך. כל חברי הוועדה חושבים שזה לטובת העניין שיהיה אזכור זה, ושהוא מקבל משמעות יותר טובה לאזרח.

י. בדר:

אני מציע לדחות סעיף זה לשיבה הבאה. אני רוצה לחשוב על בעיה זו.

יחכן שבישיבה הבאה אסכים לה.

היו"ר י. קרגמן:

אני מסכם בלי להעמיד את סעיף 29 להצבעה - על דעת כל חברי הוועדה, פרט לח"כ בדר - שכולנו רוצים בסעיף זה.

סעיף 31 -

י. ש. פלומין:

אם לא נקבל את סעיף 71, אז אין טעם להצביע על סעיף 31.

היו"ר י. קרגמן:

נצביע על חנאי.

ה ו ח ל ט

סעיף 31 לחוק העקרי אושר בחנאי שסעיף 71 יאושר.

סעיף 37 -

גב' ש. שביד:

סעיף זה היה צריך להתייחס ליום רכישה של מכירה, ולא פעולה באיגוד. הסעיף הזה גם מזכיר את המלים "פעולה באיגוד" למרות שאיננו מתייחס לזה. לכן אנחנו מחקנו את אותם המקומות שבהם נזכרות מלים אלה בסעיף 37, בסעיף 38 הקיים יש שיבוש וצריך

לחקן אותו פעם.

י.ש. פלומין:

השינוי איננו טכני בלבד, אלא הוא גם מהותי. בסעיף 38 יש קביעה של חיסוב המס, והבעיה כרוכה בסעיף 12 ו-12א. לגבי הרמת המסך. נציבות מס הכנסה חייבת לתת לנו תשובה בענין זה.

אני חושב שאנחנו יכולים להצביע על סעיף זה, אבל במידה שלא תהיה תשובה אז נצטרך להתייחס אחרת לבעיה. לשכת עורכי הדין מציעה להוסיף את המלים "ללא תמורה" אחרי המלים "רכש המוכר". זהו תיקון במקום, כי אין טעם לעשות תאריכים אחרים.

גב' ש. שביד:

סעיף 104 דן בענין עזבון - הכוונה לאותם נכסים שנכללו בעזבון. אחרת.

יהיה כפל מס.

י.ש. פלומין:

ישנם מקרים של נכסים שניתנו בתמורה חלקית, והם חוזרים לעזבון לפי השווי של החלק שהתמורה לא ניתנה. את לא אומרת את זה. את אומרת, הסכום. אני מוכן לקבל אותו סכום שלא שולמה עליו תמורה. כאן זה לא נאמר.

י. בדר:

אם את מוציאה אגוד בכלל, אז יש לזה גם השפעה חיובית. על ידי הוצאת איגוד, אז סעיף 38 מקבל משמעות חדשה. (גב' ש. שביד: אנחנו טוענים שלא).

מה יהיה מצב מכירת זכות באיגוד עכשיו לעומת מה שהיה? מה שיוצא מהחוק, ולא בכוונה - מה יהיה עכשיו מצב המכירה?

גב' ש. שביד:

אנחנו נוהגים - זכך גם אנחנו מפרשים - שמה שיש בסעיף 37, זה טעות. האזכור שם של פעולה באיגוד זו טעות, כי יש את זה בסעיף 38.

היו"ר י. קרגמן:

רכישה של זכות באיגוד מקרקעין זה נקבע בסעיף 37. האם זה לא מחייב? (גב' ש. שביד: לא, כי סעיף 38 דן בלא יוצא מן הכלל).

י. בדר:

אם זה כך - שכל הזמן ראייתם רק את סעיף 38, והזנחתם את סעיף 37 שהוא עדיין מחייב - הרי שזה לא טוב.

ד. שטאוב:

ישנם שני סעיפים שמתייחסים לענין של יום רכישה. סעיף 37 כולו מדבר על מכירת זכות במקרקעין, וסעיף 38 מדבר על מכירת פעולה באיגוד, על מכירת מניות. זו הכוונה, וזה מה שרצינו.

עכשיו, מה שהתברר הוא שלסעיף 37 השתרבב הענין של זכות באיגוד במקרקעין. עכשיו אנחנו רוצים להוציא את זה משם, ולהשאיר את זה בסעיף 38.

י. בדר:

בעמוד 5, בטור הראשון, כתוב: "יום רכישה - היום שנקבע כיום הרכישה לצורך קביעת השבח והמס אילו נמכרה הזכות במקרקעין".
יש הוראות לגבי יום רכישה בסעיף 38, וזכות באיגוד - בסעיף 37. זה ישנו.

ג. קיטרון:

קרה דבר פשוט: משום מה בחוק מס שבח מקרקעין לא כתוב ---

י. בדר:

כך מדבר על חוק - "משום מה ..."

ג. קיטרון:

מס שבח מקרקעין חל על שני דברים - על הוראה של יחיד ועל פעולה באיגוד. זה האל"ף-בי"ת של החוק. יש מקרים שיש בהם הבדלים גדולים לאור הטכניקה של מכירה של מניות וכו', כך שצריך להבחין בין שני אלה: יום הרכישה הוא אחד הדברים שצריך להבחין בו; יום הרכישה על פעולה באיגוד זה דבר שונה לגמרי.
סעיף 37, הכותרת שלו היא "יום הרכישה". ואילו הכותרת של סעיף 38 היא "יום הרכישה של פעולה באיגוד. על כל פנים, הסעיף לא נוסח נכון. זו עובדה. היינו, יש פה אזכורים בפעולה באיגוד שאין מקומם פה. אני מניח שלא בצדק מבחינה משפטית, ובצדק גמור מבחינה עניינית.

עכשיו אנחנו באים ואומרים "תנו לנו לתקן את מה שקרה בניסוח ב-1964, תוך מתן הקשר שאכן כך נהגו". אם יש השפעה מהותית לעומת הפרקטיקה - אני עוד לא שוכנעת. הזכרתי ששלטונות המס נהגו כך כל הזמן.

י. ש. פלומין:

כי הלכו לפי הזכות.

אני נוטה להסברה, שלא סתם תקלה טכנית חלה לגבי המחוקק. בסעיף 38, בהגדרתו משתמע שזה פעולה באיגוד, ולא עושה הפעולה. יש פה חישוב המס שאיגוד חייב בו, וזה בשני מקרים - אין העברת מניות, אלא הקצאת מניות - זה פעולה באיגוד עושה.

בסעיף 37 מדובר על תאריך רכישת הזכות, ובסעיף 38 אומרים או תאריך רכישת הזכות ע"י בעל המניות או רכישת המקרקעין. זה הבדל עצום שאתה יכול להפסיד חקופת זתק. בהחלט לסעיף 38 תלך לפי תאריך רכישה השני בזכות חקופת הוותק וכל המשתמע.
האוצר יכול לומר כי המצב עד היום לא נראה לו, לכן צריך לתקן. זו לא טעות טכנית, אלא רוצים עכשיו להרע את המצב.

י. בדר:

אני מצטער שכל מה שמספרים לי כאן, בכלל לא אמתי. סעיף 38 בכלל לא מתכוון למס על פעולה באיגוד. סעיף 38 מחייב מה שכתוב בחוק במקרה שאיגוד היה משלם מס. אם אני מוכר מניות שהיו לי באיגוד מקרקעין, אז אני חייב במס. יש מקרים שהאיגוד חייב בעצמו במס. סעיף 38 מתייחס רק למקרה שאיגוד חייב במס.

במקרה שאדם מוכר זכות במקרקעין, חל עליו סעיף 37, ולא סעיף 38. מבחינת כל מה שאמר כאן ד"ר קיטרון - הרי זה לגמרי לא נכון. אם כך היה בפרקטיקה שעליה רמזה גב' שבי"ד, השתמשו בסעיף 38, וזה היה הפרת חוק. אני שאלתי ולא קבלתי תשובה; לכן אני חוזר ושואל:

י. בדר:

אם נניח, שהחוק היה מחייב כמו שכתוב - ולא "משום מה כתוב...". - אלא כתוב בחוק, אז כאן חל הבדל איזה שהוא. אני יכול ללמוד משלושה עמודים אלה מה הם ההבדלים. זה כמו ששר הבטחון הוא אזרח, ואין להשתמש בכישורים שלו, כך גם חבר כנסת שהוא משפטן, והוא חבר בוועדה, אז הוא סתם אזרח.

מכל מקום, סעיף 37 לפי מה שכתוב בו, ולא "משום מה כתוב...": הוא חל במקרה כאשר יחיד מוכר או קונה זכות במקרקעין או זכות באיגוד. ואילו מה שכתוב בסעיף 38 זה חל אך ורק כאשר האיגוד חייב במס. (ד, שטאוב: מתי הוא חייב במס?)

אם אני מוכר מניות שלי לך באיגוד מקרקעין, אז האיגוד אינו חייב במס אלא אני. על זה סעיף 38 לא חל. עכשיו אחת רוצים שסעיף 38 יחול בכל מקרה שנמכרת זכות.

בינתיים אמרו לי כי סעיפים 37 ו-38 - שסעיף 37 שהוא "משום מה כתוב...". - הכוונה, אולי של גב' שביד ולא של מר שטאוב, ולא של צדק (שר המשפטים) ולא שלי - אולי הכוונה שלה היא שמה שכתוב, משתנה. ואני שואל תמיד אותה שאלה: מה השינויים המריטוריים הנובעים מהעובדה שסעיף 37 שהיה חל על מכירה ורכישת זכות באיגוד כבר לא יחולו, ולעומת זה יחולו הוראות אחרות של סעיף 38 או סעיף אחר? מה השוני? אפשר להגיד שיש שוני זה וזה. אני, בתור אזרח, אשמח אם אשמע שיש שוני זה וזה, ולא שוני בכוונות, שכן אז אני יכול לקבל או לא לקבל.

בכחול יש חוק תש"ר לגבי פסקה (1)(ה).

י. בן-מאיר:

ד. שטאוב: ביחס לטענתו של חברי הכנסת בדר ו פלומלין: רבותי, אני מבקש לומר, כי תוך כדי זיכות נשמעה נימה כאילו ואנחנו רוצים לומר לא את האמת. חב"נו, בתנאים אלה אנחנו צריכים להסביר, ואנחנו משתדלים לעשות זאת במיטב יכולתנו. אין כל סיבה שלא נאמר שזה תיקון מהותי, והוא צודק, ואנחנו רוצים אותו. זה איננו דבר שאנחנו רוצים להסתיר.

אנחנו הסברנו, ואם חברי הכנסת בדר ו פלומלין אומרים שיש שינוי מהותי, נניחה. מכירת זכות ופעולה באיגוד - אלה הם דברים שחייבים להיות בשני סעיפים נפרדים. ההגיון מחייב שזה יופיע בשני סעיפים.

נניח שזה לא מהותי. גם אם מבחינה מהותית, זה שינוי. בואו נתווכח אם זה צודק או לא.

י. בדר:

אני מבין שר שטאוב טוען שזה שינוי סגנוני. אם דרושים שני סעיפים נפרדים, הרי שברור הוא כי זה עניין של ניסוח. בסעיף אחד יהיה רק לגבי מקרקעין. אם זה כל השינוי, בסדר. אבל אומרים שיש גם שינוי מהותי, לכן אני שואל מהו שינוי מהותי זה.

ד. שטאוב:

אנחנו חושבים שזה ערוב חזומים, ולכן צריך לעשות סדר בסעיפים. על כל פנים, לפי מיטב הכרתנו, אין פה שינוי מהותי. אבל אתה לא יכול להכריח אותי להגיד שזה שינוי מהותי כאשר אני לא יודע מה. אני מוכן לקבל דעתך, ח"כ בדר. אני חוזר ואומר כי אין פה כל שינוי מהותי.

זו זכותי לקבל הסבר כאשר יש שינוי מהותי. אבל אם אין, הרי שגמרתי

י. בדר:

להתווכח על כך.

אני מוכנה לנסות ולהסביר: לפי דעתי. אדם קנה איגוד שיש לו רק מקרקעים -

גב' ש. שבייד:

יש לאיגוד 3 מגרשים בחאריכים שונים. האדם הזה קנה את המניה שלו ב-1950. כאשר הוא מוכר את המניה הזו, מה יהיה יום הרכישה שלו?

עושים את החשבון, מה היה אם האיגוד

היה מוכר את הכל, ואז הוא היה משלם 50% - זה מה שכתוב בסעיף 38 - מחשבים את זה ליחיד, וזה נובע מסעיף 14.

למעשה, כל סעיף 14 אומר, שאם אדם כזה

מוכר את המניה שלו שאוחה רכש ב-1950, אז שואלים איך לחשב לגבי כל אחד מהמגרשים? האיש שקנה את הזכות שלו בשנת 1950, היה צריך לשלם לאיגוד כאילו רכש אותו ב-1940. ואז היה לו שבח יותר גדול, גם כאשר אין זו הפעולה הממשית שעשה; את המגרש האחרון יחשבו כאילו רכש בשנת 1960 למרות שהוא רכש אותו ב-1950. אין יחס לגבי סעיף 38. סעיף 38 יחד עם סעיף 14. מכל מקום, אנחנו התייחסנו אל סעיף 37 כאל טעות.

אני חוזר ואומר, כי אני לא קבלתי כל הסבר על סעיף 37. לכן אני אומר בכל

י. בדר:

הרצינות כי דרוש לנו זמן.

ההסבר ישנו בדברי ההסבר בכחול.

ג. קיטרון:

ישנם מקרים של מכירה של זכות במקרקעין. תוך 5 שנים מהתקופה שהאיש עשה את המכירה. בסופו של דבר, אם האיש נפטר תוך 5 שנים, אז יש מקרים שכוללים את זה בעזבונו למרות שהוא כבר מכר, וזה לפי חוק מס עזבוני. אם כוללים את זה במס עזבוני, אז הקובע זה יום הפטירה. היורש יהיה מיום הפטירה הבעל.

ד. שטאוב:

בסעיף 37 בכחול כתוב "תשריר" הוא הדין. אם אתה אומר שאתה רוצה לתקן את זה, בבקשה.

י. בן-מאיר:

כך נהגו שלטונות המס.

ג. קיטרון:

סעיף זה בא להחמיר לעומת מה שיכול להתפרש בחוק.

י. בן-מאיר:

התיקון הוא להחמרה ולא להקלה. אבל מה שמר שטאוב הסביר הוא נכון.

י. פלומין:

זה נכון שאם אדם קבל מתנה, ונוחץ המתנה נפטר תוך 5 שנים, אז משלמים לזה מס עזבוני. אז דינו כדין יורש. אבל יש דבר כזה: בתתי נכס של 100 אלף ל"י ומחשבים את זה ב-50 אלף ל"י. 50 אלף ל"י שזה שווי המתנה אני מחזיר לעזבוני. זה נכון. אבל מה שאתם עושים, אז זה לא יהיה על 50 אלף ל"י

י.ש. פלומין:

אלא על כל 100 אלף ל"י. וזה לא נכון, כי אותו חלק ששלמתי בעדו חמורה עשיתי עליו עיסקה. לכן הצעתי להוסיף על אותו דבר שלא קבל חמורה.

ד. שטאוב:

מה שאמר ח"כ פלומין לגבי מס עזבוץ, זה נכון במידה שניתנה המתנה בחמורה חלקית.

אם נאמר, מה שכלול בעזבוץ - הר"י שזה יכול גם את החלק שלא שולם. אבל הכוונה שלנו לראות רק אותו חלק מטריאלי שנלקח בחשבון בתוך מס עזבוץ, את זה יראו כיום הפטירה.

אדם קנה בשתי תקופה - פעם אחת קנה מחצית, ובפעם השניה - מחצית. חלק נלקח במס עזבוץ.

אני מבקש מד"ר קיטרון לנסח את הסעיף

37 זה מחדש.

י. בדר:

אני אקח את החומר, ואבחן אותו.

היו"ר י. קרגמן:

אנחנו נצביע על סעיף זה על תנאי. בתחום העזבוץ אנחנו סיכמנו. וד"ר קיטרון יביא לנו נוסח חדש של סעיף 37. אם ח"כ בדר יביא באחת הישיבות הצעה זו או אחרת - אנחנו נקבל את זה על תנאי, לאחר שנצביע את הצעה ח"כ בדר אם תובא כזו.

י. בדר:

האם זה לא עניין של תקנון?

היו"ר י. קרגמן:

קבלת סעיף על תנאי זה עניין של תקנון. לכשיובא הניסוח של ד"ר קיטרון, אז נצביע עליו באופן סופי.

ג. קיטרון:

לעתה עתה אני לא המחוקק. לדעתי, אי אצטרף להצביע אלא אם יש בפני הוועדה הנוסח. מאחר ואין בפניכם נוסח חדש של הסעיף, הר"י שאי אפשר להצביע.

היו"ר י. קרגמן:

היו לנו שני מקרים שהצבענו על תנאי. לא פעם הצבענו ללא נוסח. תוך ידיעה שזה ינוסח.

ג. קיטרון:

אבל לא כשמישהו מערער על זה.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעה של ח"כ בדר איננה בקשר לנוסח. חברי הכנסת פלומין ובן-מאיר סומכים על הנוסח שלך.

אני מבקש את היועץ המשפטי לנסח את ההצעה בקשר לעזבוץ, ואנחנו נצביע על כך באחת הישיבות שלנו.

י. בדר:

אני מציע, לגבי עזבוץ, לא לקבל שום דבר כאן, כיון שיש סעיף 104, שאם הכל פטור.

י. בדר:

אם האוצר מוותר על דינים מיוחדים בקשר לפטור על מס עזבון שיש בסעיף 37, אז דמו בראשו. כפי שאמרתי, קיים סעיף 104 ששם הכל פטור.

סעיף 37 ינוסח מחדש.

ה. ו. ח. ל. ט.

סעיף 38 -

בסעיף זה אין לי התנגדות.

י. ש. פלומין:

י. בדר: מה שיש בסעיף 38 זה חידוש. אמרתי כאן זה 6 או 8 פעמים היום שעברנו על סעיף 12 שלא דנו עליו, והוא עומד לדיון. אתה רוצה ממני שאסכים או לא אסכים למה שכתוב כאן על סעיף 12 מבלי שנקבע עליו? (היו"ר י. קרגמן: אנחנו דנים עכשיו על סעיף 38(א), ואילו סעיף 38(ב) אנחנו דוחים לישיבה הבאה)

סעיף 85 קובע שהמס יהיה רווחי הון. אני יודע מקרה טיפוסי - יש קבלן שיש לו 20 דירות בבנייה. ברגע מסויים הוא מעביר דירה אחת לרכושו הפרטי, וזה חל על סעיף 85 - מלאי נהפך לרכוש קבוע. טוב. אני מסכים לסעיף 38.א.

סעיף 38.א. - אושר

סעיף 39 -

עוד לא סיכמנו לבטל את סעיף 27. אם מבטלים את סעיף 27, אז נקבל

י. ש. פלומין:

את סעיף 39 זה.

אנחנו נקבל את סעיף 39 על תנאי.

היו"ר י. קרגמן:

לגבי סעיף 39 יש לי סוגיה שבה נתקלתי עכשיו:

י. בדר:

אני רכשתי זכות דירה, ויש לי דירה כמה שנים. אחר כך, בפעולה נפרדת, רכשתי את המגרש. עכשיו אני יכול להגיד כך: עובדה שביד התרכזו גם בעלות במגרש וגם זכות חוכר. אין זאת אומרת שזכות חוכר נעלמה. למעשה, ישנן דירות רבות כאלה שמגרש נרכש אחרי רכישת הדירה. מעודדים רכישת מגרשים תחת דירות. יוצא שישנם רבים שרוכשים כך.

י. בדר:

אדם כמוני שרוצה למכור, מה יכול לעשות? - אני יכול להעביר לחוד את הבעלות של המגרש שהיא רשומה בטאבו. וכן אני יכול להעביר לחוד את זכות הבעלות של הדירה. במקרה כזה אצטרך לשלם מס שבח פעמיים - פעם על המגרש ופעם על הדירה. (ד. שטאוב: אם מכר שני נכסים בנפרד) אינני יודע אם אתם רוצים בזה. זה המצב היום. אם אפשר למכור בנפרד כל נכס, אז יכולים להיות כל מיני דברים בחלוקת המחיר. מכל מקום, אני לא בעד "מונקי-ביזנס". אבל אני אומר, אם על הדירה שלי אני מוסיף קומה, אז זה כתיב בסעיף 39. ואם אני קונה מגרש - זה לא כתוב בשום מקום. מזה נובעות כל האפשרויות.

י.ש. פלומין:

לסעיף 39 אני מציע להוסיף - את ענין הרבית על משכנתא או אשראי שנתקבל עבור המגרש, וזה בנוסף למה שכתוב על מס בולים. אדם קונה סחורה ושילם רבית עליה --- (צ. גרשוני: הרבית לא משמעותית) הוא שילם רבית, ומכר את הסחורה. מס הכנסה עושה את החשבון, ואז הוא כולל את הרבית. למעט מס שבח. מביאים בחשבון את ההוצאות.

אני מציע להוסיף "רבית על משכנתא בגין רכישה", זה חלק ממה שעלה בעת הרכישה. (א. אפרת: זו הגזמה. אתה מוסיף ניכוי על ניכוי.)

יש לי שני מגרשים. באחד מהם יש לי רווח, ובשני יש לי הפסד. אני מציע לקזז רווח והפסד.

היו"ר י. קרגמן:

זו פעולה עסקית של תעשייה. מכל מקום, זה נושא חדש.

י. בדר:

אני מציע להוסיף כאן מס מימון רכש. אני מציע להוסיף לסכומים שמנכים את מס

מימון רכש.

ד. שטאוב:

מס מימון רכש זה הוצאה מוכרת לצורך מס שבח.

י.ש. פלומין:

לפי סעיף 21(א) שמחלקים בין מחצית התקופה, אתם מנכים לפי סעיף 39. ההכרה ניתנת לאדם לפי חוק אחר, וזה לא לפי סעיף 39. לבסיס הרכישה צריך לצרף את זה בסעיף 39.

ג. קיטרון:

אני חושב שח"כ פלומין צודק.

י. בן-מאיר:

לגבי מס שבח מקרקעין אין מחלוקת מהותית.

גב' ש. שביד:

זה נכון מה שאומר ח"כ פלומין - תמיד יכירו לו כהוצאה, ואכזר זה הכוונה.

היו"ר י. קרגמן:

אני מתנגד שזה יהיה פה.

הגד דברי אמת. אתה טרם תפסת אותי
באי אמירת אמת.

י.ש. פלומין:

הם יכולים לטעות. אבל הם אינם יכולים
לומר לא אמת.

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע שיוכנס הנה גם מס רכוש.

י.ש. פלומין:

מס מימון רכש מוכר כהוצאה.

גב' ש. שביד:

אני חושב שהמגמה בחוק - ואני תומך
בזה - שמש מימון רכש לא יוכר לצורך
מס הכנסה. אבל דינו במס שבח מקרקעין כדין מס רכוש. זה רוח הדברים
שהיו.

י.ש. בן-מאיר:

מה צריך לעשות כדי שהבעיה הזו שדין
מס מימון רכש לגבי מס שבח מקרקעין יהיה כמס רכוש?

יש פה שינוי ממה שכתוב בחוק. במס
מימון רכש כתוב, בכל מקרה יוכר
כהוצאה ממס שבח. עכשיו רוצים שיהיה דינו כמו דין מס מימון רכש.
כדי להגיע לתוצאה זו, אז צריך לתקן את מס מימון רכש.

גב' ש. שביד:

איננו יכולים לתקן חוק מס מימון
רכש דרך סעיף זה.

היו"ר י. קרגמן:

אם נחזיר את זה, אז הפער גדל עוד
יותר. השאלה היא, אם אנחנו נכיר את
זה גם מבחינת השיעורים, וזה מעלה את הבעיה ---

ד. שטאוב:

לפני דקה קבלתי תשובה "כן".

י. בדר:

רוצים לצרף את זה לשווי הרכישה.

גב' ש. שביד:

אני אדיש בעניין זה.

י. בדר:

אם אני משלם מס שוטף, כמו ארנונה
כללית, אז אני חושב שזה לא צריך לנכות. אבל אם זה עניין של ארנונת
רכוש, כאן אני חושב שצריך לנכות. ההבדל בזה הוא, שזה מס. אני
משלם תמורת שירותים שאני מקבל, אחזקה, שימוש בדירה ועוד. אני מדבר
על ארנונת רכוש שצריך לדעת להכנס כאן, וארנונה כללית - לא.

לצערי, מס רכוש היום הוא דבר מסובך.
כי כללו בזה גם ארנונה כללית, וזה גם מס רכוש. אני חושב שבצדק,
אם יש מגרש שלא משתמשים בו ומשלמים עליו מס רכוש, אז מס זה הוא סוג
שצריך לכלול אותו, ואילו מס רכוש שאני גר בו - לא צריך.

דמי הסכמה - זו הוצאה לרכישה.

א. אפרת: אני מחננד לעשות משהו במס מימון רב. זהו מס חד פעמי. הוא קשור למס מלחמה. אם נכניס את זה, אז הוא יוצר אפליה.

י. בדר: יש חוק כזה - מס מימון רכש זה כתוב בחוק.

גב' ש. שבילד: סעיף 39(8) דן בארנונת רכוש.

י. ש. פלומין: הואיל ואני אומר שדברים ניתנים לפירוש, הרי שהפרוש הקיים נותן את התוצאה שאני מגיע אליה. לכן אני שואל: מדוע לא יהיו דברים ברורים?

היו"ר י. קרגמן: לח"כ פלומין יש הצעה לגבי קיזוז רווח-הפסד. בעניין דמי הסכמה, אומרים לח"כ בדר שזה ישנו בחוק.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת ח"כ פלומין לגבי קיזוז - 2
נגד - רוב

הצעת ח"כ פלומין - לא נתקבלה

בעד הצעת ח"כ פלומין לגבי רבייה על משכנתאות - 2
נגד - רוב

הצעת ח"כ פלומין - לא נתקבלה

סעיף 39 כמוצע - אושר כפוף לצו

צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס. 24).
תשל"ה-1974 :

ע. אמוראי: צו זה מעביר תשלומי חובה למכס לגבי מוצרי טכסטיל המעורבים באחוז כל שהוא עם פוליאקרילוניטרול, עליהם חל כיום תשלומי חובה במסגרת קרנות הצמד. מאחר ולפי ההסכם עם השוק המשותף לא ניתן להמשיך ולגבות את התשלום במסגרת תשלומי חובה, מועבר הוא בשלמותו למכס.

הצו מטיל מכס קצוב על סוליות בטנזן מינימלי של 3.80 ל"י. לזוג וזאת כדי להגן על הייצור המקומי מפני ייבוא במחירים נמוכים. מחיר הייבוא הוא $2\frac{1}{2}$ -2\$ והמחיר בארץ 13 ל"י.

ע. אמוראי:

כן מגדיל הצו מכס על מאזניים לאור הרחבת הייצור המקומי שלהם גם לסוגים המיוצרים עבור מכוני תערוכת מפטור ל-20% שהוא שיעור מכס המגן החל על מאזניים המיוצרים בארץ. מחיר הייצור הנחסף יהיה אפוא בסביבת 8 ל"י.

י. בדר: הייתי רוצה לקבל אינפורמציה על מפעלי הייצור המקומיים - כמה זמן הם קיימים? אני מביין כי הסכנה מסוג זה היא מחייבת לגבי מפעלים חדשים, בשלב של הרצה ובשלב של התקדמות ראשונה. לדעתי, זו גניבת כספי ציבור לתת למפעל שקיים זמן רב מעל המחיר. אין לזה שום צידוק מבחינת המשק. אם מפעל קיים שנה, שנתיים, שלוש וארבע שנים - אין לתת לו.

ע. אמוראי: הייצור החל לפני שנה. אתה מדובר על מאזניים. (י. בדר: כאן מדובר על הרחבת הייצור. לפני פחות משנה ניתנה הגנה של 20%.

היו"ר י. קרגמן: אני מציע לח"כ בדר להיות חבר בכל ועדות המשנה.

י. בדר: שמעתי כי במשך השנה מביאים צווי מכס טפ"ן-טפ"ן.

היו"ר י. קרגמן: אמרנו לאנשי המכס לא להביא כל פעם את ענין הצווים, כך שהם מביאים פעם בשלושה חודשים.

צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס.24).	תשל"ה-1975	-	א ו ש ר
צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס.26).	תשל"ה-1975	-	א ו ש ר
צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס.27).	תשל"ה-1975	-	א ו ש ר
צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס.28).	תשל"ה-1975	-	א ו ש ר
צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס.29).	תשל"ה-1975	-	א ו ש ר
צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס.31).	תשל"ה-1975	-	א ו ש ר

היו"ר י. קרגמן: תודה רבה. הישיבה נעולה.